

ผลกระทบทางกฎหมายของร่าง Stop Online Piracy Act The Legal Effects of the Stop Online Piracy Act (SOPA)¹

สรยศ ยิ่งบุญ²

Sorrayot Yingbun

บทคัดย่อ

บทความฉบับนี้มุ่งศึกษาถึงหลักการและผลกระทบของร่างกฎหมายหยุดยั้งการละเมิดลิขสิทธิ์ออนไลน์ (Stop Online Piracy Act หรือ SOPA) โดยเริ่มศึกษาจากลักษณะทั่วไปของร่างฯ ก่อน จากนั้นจะศึกษาประวัติความเป็นมา พัฒนาการ ทฤษฎี ขอบเขต และข้อจำกัด รวมถึงเปรียบเทียบกับหลักกฎหมายที่มีบังคับใช้อยู่ในปัจจุบัน และจากผลการศึกษาพบว่าร่างกฎหมาย SOPA ได้ให้อำนาจแก่กระทรวงยุติธรรม (Department of Justice) หรือผู้เป็นเจ้าของในงานอันมีลิขสิทธิ์ สามารถร้องขอให้ศาลมีคำสั่งห้ามบรรดาเครือข่ายโฆษณาออนไลน์หรือเครือข่ายช่วยรับชำระหนี้ออนไลน์ และโปรแกรมค้นหา (Search Engine) เชื่อมโยงไปยังเว็บไซต์เหล่านั้น รวมถึงสั่งผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ตให้สกัดกั้นการเข้าถึงเว็บไซต์ดังกล่าวทันที นอกจากนี้ร่างกฎหมายดังกล่าวยังกำหนดให้การเข้าถึงโดยมิได้รับอนุญาตซึ่งข้อมูลอันละเมิดลิขสิทธิ์เป็นความผิดอาญา อุกฉกรรจ์ภายใต้กฎหมายอาญาอีกด้วย

ดังนั้น เพื่อเป็นการแก้ปัญหาป้องกันการละเมิดลิขสิทธิ์ออนไลน์อย่างแท้จริง นอกจากจะมีแนวคิดจัดทำร่างกฎหมายที่ดีขึ้นมาแล้ว ก็ควรตระหนักถึงการบังคับใช้กฎหมายให้สอดคล้องกับโลกในปัจจุบันด้วย ไม่ให้มีผลกระทบแก่ผู้อื่นมากเกินไป ซึ่งหากทำได้ก็จะสามารถสร้างความมั่นใจให้แก่ผู้ใช้อินเทอร์เน็ตและนักลงทุนทำธุรกิจในงานทรัพย์สินทางปัญญา อันจะส่งผลดีแก่ตลาดงานลิขสิทธิ์และผู้สร้างสรรค์งานทรัพย์สินทางปัญญา อย่างแท้จริงในระยะยาว

คำสำคัญ : ร่างรัฐธรรมนูญหยุดยั้งการละเมิดลิขสิทธิ์ออนไลน์, ผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ต, ลิขสิทธิ์ออนไลน์

¹ บทความนี้ปรับปรุงจากวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ผลกระทบทางกฎหมายของร่าง Stop Online Piracy Act” ตามหลักสูตรนิติศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยกรุงเทพ

² นักศึกษาหลักสูตรนิติศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยกรุงเทพ ปัจจุบันตำแหน่ง เจ้าหน้าที่ธุรการและการตลาด บมจ.ธนาคารกรุงไทย

Abstract

The aim of this study was to investigate the principle and effect of Stop Online Piracy Act or SOPA. It started with the review of general term and condition of the act, background, development, theory and limitation and restriction, along with the comparison of current enacting law principle. It is found that Stop Online Piracy Act (SOPA) had authorized Department of Justice and copyright owner to request an injunction from the court to prohibit internet advertising provider, payment network provider and search engine provider that directly or indirectly provide service to the infringing sites and enforced internet service provider to combat and terminate access to infringing sites in no time. Besides, SOPA define unauthorized access to copyrighted infringing sites or information as a felony under criminal

Consequently, in order to solve online piracy accordingly, proper Bill should be drafted and interested parties should always be aware of law enforcement that is suitable for the current circumstances and concern about general users. This will ensure Internet users and copyrighted work holders that will benefit to intellectual property creation.

Keywords : SOPA (Stop Online Piracy Act), Internet Service Provider, Online Copyright

1. บทนำ

เมื่อปี ค.ศ. 2012 สภาคองเกรสของแห่งสหรัฐอเมริกาได้มีการเสนอร่างกฎหมายหยุดยั้งการละเมิดลิขสิทธิ์ออนไลน์ (Stop Online Piracy Act) หรือเรียกโดยย่อว่า SOPA³ ซึ่งมีความน่าสนใจตรงที่เป็นร่างกฎหมายที่มีการให้อำนาจแก่รัฐบาลในการจัดการต่อผู้ที่กระทำการละเมิดลิขสิทธิ์ได้ แม้ยังไม่ได้ต่อสู้คดีในชั้นศาล เช่น การปิดเว็บไซต์หรือตัดการสนับสนุนทางการเงินทุกช่องทาง ซึ่งหากร่างกฎหมายดังกล่าว สามารถนำออกมาบังคับใช้ได้จริงย่อมทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในสังคมออนไลน์ทั่วโลกเป็นอย่างมาก เพราะเว็บไซต์สำคัญต่างๆ ล้วนมีฐานที่ตั้งในสหรัฐอเมริกาทั้งสิ้น จึงเป็นเหตุทำให้เกิดการต่อต้านอย่างรุนแรงในเวลาต่อมา SOPA มีบทบัญญัติที่ให้อำนาจหน่วยงานของรัฐหรือองค์กรที่ให้บริการทางอินเทอร์เน็ตปิดกั้นเว็บไซต์ทันทีที่ถูกกล่าวหาว่าละเมิดลิขสิทธิ์ และมีอำนาจสามารถสั่งให้เครื่องมือโปรแกรมค้นหา (search engine) ถอนผลการสืบค้นเว็บไซต์ดังกล่าว รวมถึงมีอำนาจสั่งผู้ให้บริการธุรกรรมทางการเงินออนไลน์และ ผู้ให้บริการโฆษณาออนไลน์ยกเลิกให้บริการในเว็บไซต์ดังกล่าวทันที ซึ่งล้วนแต่เป็นประเด็นสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อผู้ใช้อินเทอร์เน็ตทั่วโลก หากร่างกฎหมาย SOPA สามารถออกมาบังคับใช้ได้จริงย่อมสร้างความขัดแย้งในสังคมเป็นวงกว้างต่อไปอย่างแน่นอน

ดังนั้นการนำร่าง SOPA มาทำการวิจัยศึกษา ย่อมทำให้สามารถรู้ถึงปัญหาการละเมิดลิขสิทธิ์ออนไลน์ได้อย่างแท้จริง จากกรณีศึกษาต่างๆ ในต่างประเทศ รวมถึงสามารถนำมาเปรียบเทียบหรือเป็นแนวทางในการแก้ไขพัฒนากฎหมายลิขสิทธิ์ในประเทศ

จากการศึกษาพบว่า ในต่างประเทศประชาชนทั่วไป ไม่เพียงเฉพาะนักกฎหมายเท่านั้นที่มีความรู้ความเข้าใจในการละเมิดลิขสิทธิ์ออนไลน์เป็นอย่างดี เป็นเหตุให้ผู้ที่ต้องการจะทำการละเมิดลิขสิทธิ์ คิดค้นหาวิธีที่ซับซ้อนมากยิ่งขึ้นอยู่ตลอดเวลา เพื่อหลบเลี่ยงกฎหมาย อาทิเช่น การตั้งฐานเว็บไซต์ (Server) ที่ผิดกฎหมายภายนอกอาณาเขตประเทศตนเอง หรือ การทำ Hyperlink แบนเข้าไปในเว็บไซต์ดังกล่าวอย่าง Social Media ต่างๆ เพื่อเชื่อมโยงไปยังเว็บไซต์ละเมิดลิขสิทธิ์ของตนเอง ซึ่งในท้ายที่สุดจึงจำเป็นต้องปรับปรุงกฎหมายที่เด็ดขาดอย่าง SOPA ขึ้นมาเพื่อหยุดการกระทำดังกล่าวให้สำเร็จ

ในขณะที่ประเทศไทยนั้นความรู้ความเข้าใจในกฎหมายลิขสิทธิ์ยังเป็นไปอย่างจำกัด วิธีการถ่ายทอดความรู้ยังคงเป็นแบบเดิม ที่ใช้ระบบการบรรยายจากเอกสารตัวบทกฎหมาย ซึ่งจริงๆ แล้วควรมีการปรับปรุงเนื้อหาให้ทันสมัย และให้นักศึกษาหรือผู้ที่สนใจศึกษา มีส่วนร่วมมากยิ่งขึ้น เช่น การอภิปรายกลุ่มเกี่ยวกับปัญหาในปัจจุบัน นอกเหนือจากในเอกสารตำรา เพื่อพัฒนาความรู้ให้ก้าวหน้าทันกับยุคสมัยที่กำลังพัฒนาไป

³ Kang, Cecilia, (2011), **House introduces Internet piracy bill**, Retrieved April 26, 2012, from http://www.washingtonpost.com/blogs/post-tech/post/house-introduces-internet-piracy-bill/2011/10/26/gIQA0f5xJM_blog.html

ดังนั้น ปัญหาเรื่องคุณภาพของนักกฎหมาย ทั้งด้านความสามารถในการทำงานและจริยธรรมในด้านกฎหมายทรัพย์สินทางปัญญา อาจสามารถแก้ไขได้จากการศึกษากฎหมายในต่างประเทศที่ ก้าวนำพวกเราไปแล้ว เช่น ร่างกฎหมายหยุดยั้งการละเมิดลิขสิทธิ์ออนไลน์ (Stop Online Piracy Act) เพื่อนำมาเป็นทางเลือกในการปฏิรูประบบการศึกษากฎหมายในประเทศไทย อันจะส่งผลให้มีการพัฒนากฎหมายภายในประเทศในอนาคตข้างหน้าต่อไป

บทความนี้มุ่งทำการศึกษาร่างรัฐบัญญัติหยุดยั้งการละเมิดลิขสิทธิ์ออนไลน์ (Stop Online Piracy Act) หรือ SOPA โดยเฉพาะประเด็นที่เกี่ยวข้องกับผลกระทบของร่างรัฐบัญญัตินี้ และศึกษาถึงสถานการณ์ปัจจุบันของร่างรัฐบัญญัติ พร้อมทั้งการเคลื่อนไหวของผู้สนับสนุนและคัดค้านร่างดังกล่าว และศึกษาเปรียบเทียบการให้ความคุ้มครองการละเมิดลิขสิทธิ์ออนไลน์ของทั้งในประเทศและต่างประเทศ รวมถึงขอบเขตของร่าง (Stop Online Piracy Act : SOPA) โดยเปรียบเทียบกับสนธิสัญญาลิขสิทธิ์ ปี 2539 (WIPO Copyright Treaty 1996 : WCT) รัฐบัญญัติลิขสิทธิ์แห่งสหัสวรรษดิจิทัล หรือ (Digital Millennium Copyright Act : DMCA) อันเป็นกฎหมายด้านทรัพย์สินทางปัญญาที่เกี่ยวข้องกับการละเมิดลิขสิทธิ์ออนไลน์ของต่างประเทศในปัจจุบัน และพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2357 พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 เพื่อจะได้อธิบายให้ผู้อ่านเข้าใจถึงวัตถุประสงค์ของร่างรัฐบัญญัติอย่างชัดเจน เนื่องจากกฎหมายดังกล่าวมีผลกระทบต่อประชาชนจำนวนมากไม่เฉพาะแต่ประเทศเจ้าของกฎหมายเท่านั้น โดยบทความนี้ต้องการชี้ให้เห็นถึง

1) แนวคิดและลักษณะของร่างรัฐบัญญัติหยุดยั้งการละเมิดลิขสิทธิ์ออนไลน์ (Stop Online Piracy Act) หรือ SOPA

2) ปัญหาของการละเมิดลิขสิทธิ์ในปัจจุบันที่เกิดขึ้นในสังคมออนไลน์

3) รูปแบบและวิธีการให้ความคุ้มครองกฎหมายหมายเดิมที่มีอยู่แล้ว ทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศ

4) ความแตกต่างของลักษณะและแนวทางของร่างรัฐบัญญัติหยุดยั้งการละเมิดลิขสิทธิ์ออนไลน์ (Stop Online Piracy Act) หรือ SOPA กับกฎหมายหมายเดิมที่มีอยู่แล้ว ทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศ อาทิ สนธิสัญญาลิขสิทธิ์ ปี 2539 (WIPO Copyright Treaty 1996 : WCT) รัฐบัญญัติลิขสิทธิ์แห่งสหัสวรรษดิจิทัลหรือ (Digital Millennium Copyright Act: DMCA) และพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2357 พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550

5) ปัญหาที่เกิดขึ้นในปัจจุบันจากการละเมิดทรัพย์สินทางปัญญาและสินค้าปลอมในโลกออนไลน์ ในโลกปัจจุบัน

6) ผลกระทบที่อาจจะเกิดขึ้นจากการใช้ร่างบัญญัติหยุดยั้งการละเมิดลิขสิทธิ์ออนไลน์ (Stop Online Piracy Act) หรือ SOPA ทั้งทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศ

7) ข้อเสนอแนะแนวทางการจัดทำนโยบายการคุ้มครองการละเมิดลิขสิทธิ์ออนไลน์ในประเทศไทย

2. ผลกระทบของร่างกฎหมาย SOPA

จากการศึกษาวิจัยสาระสำคัญในร่างกฎหมาย SOPA เป็นการนำเอาหลักกฎหมาย COICA (Combating Online Infringement and Counterfeits Act) ที่ได้ถูกยกเลิกไปในปี พ.ศ. 2552 มาทำการปรับปรุงใหม่และเปลี่ยนชื่อเป็น SOPA ซึ่งเป็นร่างกฎหมายที่มีจุดมุ่งหมายในการเพิ่มและขยายอำนาจของฝ่ายเอกชนและรัฐบาลสหรัฐในการควบคุมการละเมิดลิขสิทธิ์ออนไลน์ที่ปัจจุบันการปราบปรามการละเมิดลิขสิทธิ์ออนไลน์ในอเมริกาอยู่ภายใต้เงื่อนไขของกฎหมาย DMCA (Digital Millennium Copyright Act) ของปี 1998 โดยรัฐไม่มีสิทธิ์เป็นเจ้าของในการฟ้องละเมิดลิขสิทธิ์ต่างๆ และรัฐก็ไม่มีสิทธิ์จะปิดเว็บไซต์ที่ละเมิดลิขสิทธิ์คดีลิขสิทธิ์ โดยรู้จักกันในนามหลักการ Safe Harbor⁴

หาก SOPA ได้มีการบังคับใช้ จะทำให้ยัยการสูงสุดมีอำนาจในการจัดการกับเว็บไซต์ที่ละเมิดลิขสิทธิ์ของภายในประเทศสหรัฐอเมริกาอย่างเด็ดขาด โดยพื้นฐานสามารถส่งหมายศาลไปยังบุคคลที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้

1. ผู้ให้บริการ (ISP) ให้ทำการบล็อกเว็บไซต์ละเมิดลิขสิทธิ์สหรัฐ
2. โปรแกรมค้นหา (search engine) ทำการถอนผลการสืบค้นเว็บไซต์ละเมิดลิขสิทธิ์สหรัฐ
3. ส่งการผู้ให้บริการธุรกรรมทางการเงินออนไลน์ยกเลิกให้บริการเว็บไซต์ละเมิดลิขสิทธิ์สหรัฐ
4. ส่งการผู้ให้บริการโฆษณาออนไลน์ยกเลิกให้บริการเว็บไซต์ละเมิดลิขสิทธิ์สหรัฐ

เป็นเหตุให้มีกลุ่มผู้คัดค้านเป็นจำนวนมาก ต่างพากันเขียนจดหมายร้องเรียนถึงสมาชิกวุฒิสภาและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของประเทศสหรัฐอเมริกา⁵ เพื่อแสดงความคิดเห็นคัดค้านเกี่ยวกับรัฐธรรมนูญนี้ นอกจากนี้ยังมีการรวมตัวกันทั้งบริษัทห้างร้าน ผู้ก่อตั้งเว็บไซต์ กลุ่มองค์กรภาคธุรกิจ เว็บข่าวเว็บบริการ องค์กรเพื่อสิทธิมนุษยชน บุคคลต่างๆ มากมายเลยทีเดียวที่คัดค้านร่างรัฐธรรมนูญดังกล่าว ซึ่งมีประเด็นสำคัญต่างๆ รวมถึงผลการวิจัยซึ่งแนะนำวิธีการแก้ปัญหาดังต่อไปนี้

- 1) ประเด็นขอบเขตอำนาจของร่างกฎหมาย SOPA

ข้อกำหนดของ SOPA มีผลครอบคลุมเป็นวงกว้างไปถึง แม้การโพสต์ รูปภาพในเว็บบอร์ด การเขียน comment ใน Social Network และการโพสต์ใน Blog ส่วนตัว เช่น กรณีที่โพสต์ใน Blog ที่มีการเล่นเพลงเป็น Background Music โดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าของลิขสิทธิ์คุณมีสิทธิ์ถูก

⁴ U.S. Copyrights Office, (1998), The Digital Millennium Copyright Act of 1998: U.S. Copyright Office Summary, Retrieved May 1 2012, from <http://www.copyright.gov/legislation/dmca.pdf>

⁵ Net-coalition, (n.d.), Stop SOPA / PIPA, Retrieved April 18. 2012, from http://www.net-coalition.com/wp-content/uploads/2011/12/Opposition_Dec16.pdf

จับได้ทันทีหากมีผู้ฟ้องร้องและเว็บไซต์ผู้ให้บริการ Blog จะถูกปิดตามอำนาจของเจ้าหน้าที่รัฐ และยังมีข้อกำหนดเกี่ยวกับโพสต์ Link ของเว็บไซต์ที่ละเมิดลิขสิทธิ์ เช่นกรณีมีผู้อ่านคนใดคนหนึ่งโพสต์ Link ของเว็บไซต์ที่ละเมิดลิขสิทธิ์ลงใน Comment บนเว็บไซต์ ก. เว็บไซต์ ก. ก็มีสิทธิถูกฟ้องจนถึงขั้นปิดเว็บไซต์ได้ แต่หากว่าเซิร์ฟเวอร์ของเว็บไซต์ ก. อยู่ในประเทศไทย เว็บไซต์ก. ก็จะไม่ถูกปิด แต่คนในสหรัฐอเมริกาเท่านั้นที่ไม่สามารถเข้าเว็บไซต์ ก. ได้โดยตรงเท่านั้น ด้วยเหตุนี้จึงทำให้เว็บไซต์ที่ให้บริการ สามารถทำข้อมูลเองได้ย่อมมีความเสี่ยงทั้งหมดโดยเฉพาะเว็บไซต์ Social Network, Blog ส่วนตัว ซึ่งย่อมส่งผลกระทบต่อคนจำนวนมากอย่างแน่นอน เพราะเว็บไซต์ เช่น Facebook หรือ Twitter ไม่สามารถที่จะคัดกรองข้อมูลทั้งหมดได้ทัน เพราะในวันหนึ่งมีผู้โพสต์ข้อมูลลงไปเป็นจำนวนมากมหาศาล จึงมีโอกาที่เว็บไซต์จะโดนปิดไปด้วยในที่สุด รวมถึงร่างฯ ดังกล่าวส่งผลโดยตรงต่อเว็บไซต์ประเภท Search Engine ไม่ว่าจะเป็น Google หรือ Yahoo และเว็บอื่นๆ ที่จะต้องทำการบล็อกการ Search และค้นหาต่างๆ เกี่ยวกับเว็บไซต์ที่กระทำผิดทันทีที่มีเช่นนั้นจะถือว่าเป็นผู้สนับสนุนการกระทำความผิดนั้นไปโดยปริยาย

จากการศึกษาพบว่าด้วยขอบเขตอำนาจที่กว้างเกินไปโดยไม่ได้จำกัดเฉพาะบุคคลในประเทศของตนเอง แต่รวมไปถึงต่างประเทศด้วย ย่อมทำให้ร่างกฎหมาย (Stop Online Piracy Act) ไม่ได้รับการยอมรับอย่างแน่นอน ซึ่งควรแก้ปัญหาโดยการลดเขตอำนาจลง แต่ไปเพิ่มระบบการจัดการภายในให้รวดเร็วและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ซึ่งจะดีกว่าสร้างกฎหมายที่น่าพาความขัดแย้งในสังคมเข้ามาในที่สุด

2) ประเด็นการบังคับใช้กฎหมาย

ร่างกฎหมาย SOPA ออกมาใช้งานได้จริง สิ่งที่เจ้าหน้าที่รัฐของอเมริกาทำได้ก็อาจเป็นเพียงการบล็อก Domain Name เพื่อไม่ให้คนอเมริกันเห็นเท่านั้น (เพราะร่าง SOPA ครอบคลุมเฉพาะในสหรัฐอเมริกา)⁶ แต่ตัวเว็บไซต์นั้นยังคงมีอยู่ต่อไป คนจากประเทศอื่นก็สามารถเข้าถึงได้ตามปกติ นอกจากนี้ก็ยังมีทางที่คนในสหรัฐอเมริกาจะสามารถเข้าเว็บดังกล่าวได้อยู่ดีโดยเข้าจากทาง IP ของเว็บไซต์นั้น เช่น เว็บไซต์ www.Mediacores.com ถูกบล็อก ก็ยังสามารถเข้าได้ทาง <http://111.111.111.11> ได้อยู่เหมือนเดิม นั่นหมายความว่าร่างฯดังกล่าว จะไม่สามารถจัดการกับเว็บไซต์ละเมิดลิขสิทธิ์อื่นในโลกใบนี้ได้เลยแม้แต่น้อย เป็นเพียงแค่การเซ็นเซอร์ให้กับคนในสหรัฐอเมริกาเท่านั้น นอกจากนี้ยังทำให้เว็บไซต์ที่สามารถทำข้อมูลเองได้มีความเสี่ยงทั้งหมด โดยเฉพาะเว็บไซต์ Social Network, Blog ส่วนตัว ส่งผลกระทบต่อคนจำนวนมาก เพราะเว็บไซต์ เช่น FB หรือ Twitter ไม่สามารถที่จะคัดกรองข้อมูลทั้งหมดได้ทัน เพราะในวันหนึ่งมีข้อมูลลงไปเป็นจำนวนมากมหาศาล จึงมีโอกาที่เว็บไซต์จะโดนปิดไปด้วยในที่สุด

⁶ House Judiciary Committee, (n.d.), H.R. 3261, STOP ONLINE PIRACY ACT, Retrieved April 26, 2012, from http://judiciary.house.gov/issues/issues_RogueWebsites.html

จากการศึกษาพบว่าจากประเด็นในข้างต้นร่างกฎหมาย (Stop Online Piracy Act) ไม่ได้แก้ปัญหาย่างแท้จริงเป็นเพียงการเซ็นเซอร์ที่เกิดขึ้นในสังคมสหรัฐอเมริกาเท่านั้น จึงเห็นควรที่จะให้ปรับปรุงความชัดเจนในการปิดกั้นดังกล่าว ให้สังคมยอมรับได้ เช่น แบ่งแยกเว็บไซต์เป็นหมวดหมู่ไม่ใช่ปิดกันรวมกันไปทั้งหมด

3) ประเด็นความคลุมเครือของร่างกฎหมาย SOPA

พบว่าชุมชนผู้ใช้อินเทอร์เน็ตและบริษัทอินเทอร์เน็ตยักษ์ใหญ่ต่างๆ มองว่าเป็นการจำกัดสิทธิเสรีภาพของผู้ใช้งานอินเทอร์เน็ต มาจากความรู้สึกว่าอาจจะถูกตรวจสอบอยู่ตลอดเวลา เพราะศาลสามารถมีคำสั่งแก่ ผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ตไปการวิ่งของข้อมูลของลูกค้า แล้วทำการบล็อกเว็บไซต์ที่ต้องสงสัยว่าจะละเมิดลิขสิทธิ์ได้ นอกจากนี้ยังเป็นผลจากที่ร่างฯ ดังกล่าวได้รับการสนับสนุนจากองค์กรธุรกิจขนาดใหญ่มากมาย จึงอาจมองได้ว่าเป็นการหาแสวงหาผลประโยชน์จากกฎหมายและเป็นการกีดกันทางการค้าไปในอีกทางหนึ่งด้วย⁷ นอกจากนี้ยังมีผลกระทบกับคนทั่วโลก ซึ่งหลายคนมักคิดว่าร่าง SOPA มีผลกระทบเฉพาะในประเทศสหรัฐอเมริกาเท่านั้น และจะมีผลกระทบต่อประเทศตนเองในทางอ้อมเท่านั้น ในกรณีการระงับการชำระเงินหรือปิดบล็อกเว็บไซต์สำคัญเท่านั้น แต่จริงๆ ผลกระทบของร่างดังกล่าวจะครอบคลุมไปยังทั่วโลกด้วยเหตุที่ประเทศสหรัฐอเมริกาเป็นศูนย์กลางของระบบอินเทอร์เน็ตโลก เว็บไซต์ที่มีนามสกุล .com, .org, .biz ในประเทศอื่นๆ รวมทั้งประเทศไทย ล้วนมาจากประเทศสหรัฐอเมริกา หากกฎหมาย SOPA ออกมาให้ได้จริงย่อมมีโอกาสเว็บไซต์ที่มีนามสกุลเหล่านี้ในต่างประเทศย่อมมีโอกาสโดนปิดได้เหมือนกันกับในประเทศสหรัฐอเมริกา

จากการศึกษาพบว่าในการร่างกฎหมายแต่ในต่างประเทศมีระบบที่แตกต่างจากประเทศไทย คือ มีการสนับสนุนอย่างชัดเจนว่าร่างกฎหมายได้ใครเป็นผู้นำเสนอ ใครเป็นผู้สนับสนุน อย่างกรณีร่าง SOPA นั้น เกิดจากการรวมตัวกันของบริษัทผลิตสื่อยักษ์ใหญ่ต่างๆ ในสหรัฐอเมริกา ซึ่งหากจะแก้ปัญหาระเบิดความคลุมเครือในผลประโยชน์ ควรปรับปรุงร่างใหม่โดยให้ผู้สนับสนุนในภาคประชาชนทั่วไปเข้าไปเพิ่มเติมด้วย เพื่อลดแรงต้านจากสังคมที่มีอยู่ในปัจจุบัน

4) ประเด็นผลกระทบเกี่ยวกับ SOPA ของผู้มีส่วนได้เสีย

จากการวิจัยพบว่าการที่ร่างกฎหมายฉบับนี้ให้อำนาจกับผู้กำกับดูแลมากเกินไปจนความจำเป็นย่อมจะไม่มีใครเห็นด้วย แต่หากมีการกำหนดระบบการพิจารณา ขอบเขตของกฎหมายให้ชัดเจนและคำนึงถึงความเป็นธรรม ของแต่ละฝ่ายอันได้แก่

⁷ Politico, (n.d.), *Shootout at the digital corral*, Retrieved April 16, 2012, from <http://www.politico.com/news/stories/1111/68448.html>

4.1) ผู้เป็นเจ้าของทรัพย์สินทางปัญญา เป็นกลุ่มคนที่ได้รับผลประโยชน์มากที่สุด ไม่ว่าจะเป็น ค่ายเพลง ค่ายหนัง ซึ่งต้องลงทุนทั้งกำลังทรัพย์และกำลังสมองเพื่อให้ได้มาซึ่งผลงานที่ดีและหวังรายได้ที่เหมาะสม แต่ปัจจุบันความเป็นจริงของโลกที่ไม่ชอบขี้หน้าทำให้กลุ่มคนเหล่านี้เหมือนถูกขโมยผลงานไปอย่างหน้าตาเฉย

4.2) หน่วยงานภาครัฐ รัฐบาลของสหรัฐอเมริกาจะผลักดันก็เพื่อจะได้สามารถควบคุมการรับข้อมูลข่าวสารของประชาชนในชาติได้ง่าย เพราะหากมีกลุ่มคนบางกลุ่มหรือบางลัทธิที่ไม่หวังดีออกมาเพื่อปั่นป่วนประเทศ ก็จะส่งผลเสียให้กับความมั่นคงและความน่าเชื่อถือของประเทศ หากกฎหมายฉบับนี้ผ่านในสภาครองเกรสได้ก็จะถือเป็นเครื่องมือที่มีประโยชน์สำหรับรัฐบาลที่จะกำกับควบคุมดูแลการรับรู้ข่าวสารทางInternet ของประชาชนได้สะดวก รวดเร็ว และถูกต้อง

4.3) เจ้าของ web site ส่วนใหญ่ย่อมไม่เห็นด้วยกับร่างกฎหมายฉบับนี้ โดยเฉพาะกลุ่ม Social Network และ search engine คือโดยส่วนใหญ่จะมองว่าเป็นการปิดกั้นโลกInternet วัฒนธรรมชาติของโลกปัจจุบัน ทำให้เกิดความไม่พอใจและมีการประท้วงเกิดขึ้น เช่น ปิดหน้า web page 24 ชั่วโมงเพื่อให้คนทั้งโลกรู้สึกถึงผลกระทบจากการขาดการติดต่อ ค้นหาข้อมูลข่าวสารใน web site ต่างๆ นี่คือการโต้กลับของเจ้าของ web site เพื่อรักษาผลประโยชน์ของคนทั้งโลกจริงหรือไม่? อาจจะไม่จริงเสมอไปเพราะถึงแม้ web site เหล่านี้ได้มีการให้ข้อมูลข่าวสาร บทความ เป็นล้านๆ ข้อความหรืออำนวยความสะดวกต่างๆ ให้กับ User อย่างมากมายมหาศาลก็ตาม แต่ในทางกลับกันเขาได้ผลประโยชน์จากการขายโฆษณาผ่านหน้า web ยังมีผู้คนให้ความสนใจ web site มากขึ้นเท่าไร ค่าตัวของ web นั้นก็จะมีมูลค่าสูงขึ้นทันที หากกฎหมายนี้ได้รับการอนุมัติจริง จะส่งผลให้รายได้ของกลุ่มคนเหล่านี้หายไป อีกทั้งยังอาจจะต้องเสียค่าใช้จ่ายเพิ่มเติมสำหรับลงทุนเพิ่มการคัดกรองเนื้อหาภายใน web และต้องระวังไม่ให้ web ของตนเองถูกใช้ในทางที่จะผิดต่อ SOPA อีกด้วยรวมถึงความสนใจของผู้ใช้งาน Internet ก็จะลดน้อยลง เพราะถูกจำกัดการให้ข้อมูลใน web ของตน ดังนั้นเจ้าของ web อาจจะต้องเหนื่อยในการใช้ความคิดสร้างสรรค์ที่จะปรับปรุงและบริหารจัดการหน้า web ของตนเองให้เป็นที่น่าสนใจเพื่อที่จะดึงดูดให้ผู้คนหันกลับมาชม web site ของตนอีกครั้ง ซึ่งก็ล้วนแล้วแต่เป็นต้นทุนที่เพิ่มขึ้นทั้งสิ้น ยกตัวอย่างเช่น กรณี Megaupload ที่ได้รับการสั่งปิดฐานละเมิดลิขสิทธิ์ที่สร้างความเสียหายให้กับเจ้าของ อย่างน้อย 500 ล้านดอลลาร์ นอกจากนี้ ซึ่งรวมถึงยังยื่นฟ้องผู้ต้องสงสัยที่แต่ละคนอาจได้รับโทษสูงสุดคือจำคุก 55 ปี หากถูกตัดสินว่ากระทำความผิดจริง แดงการณ ที่ปรากฏในเว็บไซต์กระทรวงระบุว่า คดีนี้นับเป็นคดีอาญาข้อหาละเมิดลิขสิทธิ์คดีใหญ่ที่สุดเท่าที่เคยดำเนินการมา และเกี่ยวข้องโดยตรงกับการใช้เว็บไซต์ที่เป็นแหล่งรวบรวม และแบ่งปันคอนเทนต์ อย่างไม่ถูกต้องเพื่อก่ออาชญากรรมด้านทรัพย์สินทางปัญญา

ทั้งนี้ เมกะอัพโหลด ถูกฟ้องในความผิด 5 กระทั่งด้วยกัน รวมถึงละเมิดลิขสิทธิ์ สมรู้ร่วมคิดละเมิดลิขสิทธิ์ สมรู้ร่วมคิดฟอกเงิน และการฉกทรัพย์จากการที่เว็บไซต์เป็นแหล่งให้ผู้ใช้อัพโหลดคอนเทนต์ที่ละเมิดลิขสิทธิ์เพื่อแบ่งปันให้คนอื่น โดยทางเว็บไม่สนใจปฏิบัติตามคำขอของเจ้าของ

ลิขสิทธิ์ที่ขอให้ลบคอนเทนต์ดังกล่าวและผู้ใช้คนใดที่อัปโหลดคอนเทนต์ที่มียอดดาวน์โหลดสูงมาก ก็จะได้รับโบนัสเงินสดเป็นการตอบแทน เว็บไซต์ดังกล่าวอนุญาตให้ผู้ใช้ดาวน์โหลดคอนเทนต์ได้ฟรี แต่จะเก็บเงินจากสมาชิกที่ต้องการดาวน์โหลดแบบความเร็วสูงหรือดาวน์โหลดคอนเทนต์พิเศษ และเว็บไซต์ยังขายโฆษณาด้วย อัยการระบุว่า เมกะอัปโหลด ทำรายได้ได้มากกว่า 175 ล้านดอลลาร์ โดยกว่า 150 ล้านดอลลาร์ มาจากการเก็บค่าสมาชิก และอีก 25 ล้านดอลลาร์จากโฆษณา เว็บไซต์นี้มีผู้ใช้ที่ลงทะเบียนกว่า 150 ล้านคนและมีผู้เข้าชมวันละเกือบ 50 ล้านคน⁸

แม้การปิด Megaupload จะไม่ได้มาจากคำสั่งโดยตรงจาก SOPA แต่ในความเป็นจริงแล้ว การปิด Megaupload ดูเหมือนจะเป็นการบอกว่ากฎหมายเดิมอย่าง DMCA ยังไม่มีความเด็ดขาดพอเท่ากับ SOPA ที่มีประสิทธิภาพมากสำหรับบรรดาบริษัทหนึ่งบริษัทเพลงเจ้าของลิขสิทธิ์ต่างๆ แล้วยังให้อำนาจตามจัดการเว็บไซต์นอกประเทศแบบไม่ต้องขอความร่วมมือ

สรุปได้ว่าผลกระทบของร่างกฎหมาย และรัฐบาลสหรัฐอเมริกาจะกระทบวงการออนไลน์ในวงกว้าง เพราะ website หนึ่งๆ นั้นก็เชื่อว่า จะบรรจุด้วยเนื้อหาของสหรัฐอเมริกาเพียงอย่างเดียว แต่รวมถึงเนื้อหาของประเทศอื่นๆ ด้วย การบังคับใช้กฎหมายของทางอเมริกาค่อนข้างกินความกว้างขวางและกระทบต่อเนื้อหาของประเทศอื่นๆ เหมือนกัน ไม่ว่าจะเป็นเนื้อหาที่ละเมิดหรือไม่ ละเมิดลิขสิทธิ์เพราะดูท่าแล้ว จะโดนจัดการทั้งหมดขอเพียงมีเนื้อหาของทางสหรัฐอเมริกาอยู่ถึงตอนนี้ SOPA ยังไม่มีผลแต่ก็พอจะเห็นแนวโน้มหรือแนวความคิดของประเทศผู้ให้บริการ content หลักๆ มากมาย การเคลื่อนไหวในประเด็นนี้จึงเป็นที่ควรให้ความสำคัญต่อไป

จากการศึกษาพบว่าในกรณีผู้มีส่วนได้นั้นก็จะคล้ายกับกรณีความคลุมเครือในช่วงต้นนั่นเอง ซึ่งวิธีการแก้ปัญหา ก็คือการเปิดให้มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น เพื่อนำไปสู่แนวทางการแก้ปัญหาที่ดีที่สุดนั่นเอง

5) ประเด็นผลกระทบต่อประเทศไทย

สำหรับประเทศไทยภายใต้พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 พบว่ายังมีปัญหาในทางปฏิบัติเพื่อป้องกันการละเมิดลิขสิทธิ์ออนไลน์ เช่น กรณีความรับผิดชอบของผู้ให้บริการออนไลน์ที่พบว่ากฎหมายฉบับปัจจุบันไม่ครอบคลุมถึงความรับผิดชอบของผู้ให้บริการออนไลน์หรือผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ต ในกรณีที่เกิดความเสียหายอันเนื่องมาจากลูกค้าผู้ใช้บริการของตนหรือผู้ติดต่อขอใช้บริการเพื่อเชื่อมต่อ Webpage ของตนเข้ากับ Server หรือ website พื้นที่ที่ผู้ให้บริการจัดเตรียมไว้ให้ได้กระทำการอันมิชอบด้วยกฎหมายขึ้นบน Internet นั้น ซึ่งว่าควรวางข้อกำหนดในประเด็นความรับผิดชอบของผู้ให้บริการออนไลน์ว่า คนกลางออนไลน์หรือเจ้าของเซิร์ฟเวอร์ผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ต ว่าไม่จำเป็นต้องมีหน้าที่ในการตรวจตราสอดส่องหรือควบคุมในเนื้อหาข้อมูลทั้งหลาย

⁸ กรุงเทพธุรกิจ, (17 มีนาคม 2557), **ธุรกิจ** : Global Corporate, สืบค้นเมื่อ 20 พฤษภาคม 2555, จาก <http://www.bangkokbiznews.com/home/detail/business/global/20120120/431009/สหรัฐสั่งปิดเมกะอัปโหลดละเมิดลิขสิทธิ์.html>

ที่อยู่ในเว็บไซต์ของลูกค้าผู้รับบริการบริการ ดังนั้นหากมีการกระทำใดๆ อันมิชอบด้วยกฎหมายของลูกค้าเว็บไซต์ ผู้ให้บริการของตนและทำให้เกิดความเสียหายแก่ผู้อื่น ผู้ให้บริการออนไลน์ก็ไม่ต้องรับผิดชอบต่อบุคคลภายนอกนั้น แต่ผู้ให้บริการออนไลน์จะมีความรับผิดชอบต่อบุคคลภายนอกก็ต่อเมื่อเขาได้รู้หรือควรจะได้รับตามสถานการณ์แล้วว่ามี การกระทำอันไม่ชอบด้วยกฎหมายขึ้นบนเว็บไซต์ที่ตนเป็นผู้ให้บริการเซิร์ฟเวอร์อยู่ และไม่ได้กระทำการอันเป็นการทำให้ส่วนที่เป็นผลจากการกระทำอันไม่ชอบด้วยกฎหมายนั้นลบทิ้งไป

ทั้งนี้ ภายใต้พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 พบว่า ใน พ.ร.บ.มีสาระสำคัญที่อาจเกี่ยวข้องหรือประยุต์กับการละเมิดลิขสิทธิ์ออนไลน์ได้ ได้แก่ มาตรา 7 และมาตรา 9 ซึ่งเกี่ยวข้องกับการเข้าระบบคอมพิวเตอร์ผู้อื่นโดยมิชอบ และนำไปเผยแพร่ต่อผู้อื่น รวมถึงการทำลาย ดัดแปลงข้อมูลในคอมพิวเตอร์ของผู้อื่น จนเป็นเหตุให้เกิดความเสียหาย ซึ่งเป็นการคุ้มครองการละเมิดลิขสิทธิ์อย่างหนึ่ง⁹ แต่อาจแตกต่างกับร่างกฎหมาย SOPA ที่ให้อำนาจรัฐในการปิดเว็บไซต์โดยเว็บไซต์และตัดการสนับสนุนเว็บไซต์มากมายทั้งที่ยังไม่ได้ต่อสู้คดีในชั้นศาล

ในขณะที่พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 นั้น จะมุ่งเน้นไปในทางเกี่ยวกับมีผู้กระทำความผิดด้วยประการใดๆ ให้ระบบคอมพิวเตอร์ไม่สามารถทำงานตามคำสั่งที่กำหนดไว้หรือทำให้การทำงานผิดพลาดไปจากคำสั่งที่กำหนดไว้หรือวิธีการใดๆ หรือกรณีเข้าล่วงรู้ข้อมูล แก้อะไร หรือทำลายข้อมูลของบุคคลอื่นในระบบคอมพิวเตอร์โดยมิชอบ หรือใช้ระบบคอมพิวเตอร์เพื่อเผยแพร่ข้อมูลคอมพิวเตอร์อันเป็นเท็จหรือมีลักษณะอันลามกอนาจาร อันก่อให้เกิดความเสียหาย กระทบกระเทือนต่อเศรษฐกิจ สังคม และความมั่นคงของรัฐ รวมทั้งความสงบสุขและศีลธรรมอันดีของประชาชน¹⁰

จากการศึกษาพบว่าหากศึกษาด่วนบทของ SOPA ให้ดีแล้ว ย่อมสามารถนำมาเป็นแนวทางในการปรับปรุงและแก้ปัญหาคารละเมิดลิขสิทธิ์ออนไลน์ในไทยได้ โดยนำมาเปรียบเทียบกับกฎหมายภายในอย่าง พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 หรือ พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ที่เป็นกฎหมายแม่บทที่บังคับใช้อยู่ในปัจจุบัน ให้มีความทันสมัยต่อสังคมโลกออนไลน์ที่กำลังพัฒนาไป ซึ่งจะได้ผลหรือไม่ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นว่ามีขึ้นอยู่กับหน่วยงานผู้ที่มีอำนาจว่าจะเห็นความสำคัญของการละเมิดลิขสิทธิ์มากเพียงพอหรือไม่

⁹ เนติธร รัตนสุวานันท์, “ปัญหากฎหมายลิขสิทธิ์ในการประกอบธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์,” 9 วารสารสถาบันวัฒนธรรมและศิลปะมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2 (18) (มกราคม-มิถุนายน 2551), 68-72.

¹⁰ พรเพชร วิชิตชลชัย, เอกสารคำอธิบายพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ.2550 ประกอบการฝึกอบรมของสถาบันพัฒนาข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรมที่ 772/2550, (ม.ป.ท.: ม.ป.พ.).

3. บทสรุปและข้อเสนอแนะ

จากปัญหาข้อเท็จจริงในข้างต้น ผู้เขียนมีความเห็นว่าปัจจุบันกฎหมายเกี่ยวกับการกระทำความผิดบนคอมพิวเตอร์ ยังไม่ครอบคลุมเพียงพอถึงปัญหาในการละเมิดลิขสิทธิ์ออนไลน์ จึงจำเป็นต้องมีการปรับปรุงแก้ไขเปลี่ยนแปลง ขึ้นใหม่ตามสถานการณ์ที่เปลี่ยนไปอย่างไม่หยุดยั้ง เพราะในโลกของ Internet เป็นโลกของการติดต่อกันอย่างเสรี ไม่มีข้อจำกัดในการสื่อสาร เป็นพื้นที่ส่วนรวมของทุกคนบนโลก แต่เราทุกคนก็อาจจะต้องคำนึงถึงความเหมาะสมในการใช้ข้อมูลต่างๆ ที่จะส่งผลเสียต่อผู้ที่เป็นเจ้าของลิขสิทธิ์หรือไม่ หากเราบริโภคข้อมูลกันแบบไม่สนใจกลุ่มผู้ผลิตบ้างเลย ก็อาจทำให้ผลงานที่มีความคิดสร้างสรรค์เริ่มลดน้อยลง เพราะทำไปแล้วก็ไม่ได้ประโยชน์อะไร ไม่มีรายได้จากงานที่ทำ

ดังนั้นในอนาคตเราจึงควรมีการปรับปรุงกฎหมายเกี่ยวกับการกระทำความผิดบนคอมพิวเตอร์ ให้สมัยมากกว่านี้ โดยคำนึงถึงทั้ง 2 ฝ่าย ทั้งผู้ผลิตและผู้บริโภคให้แต่ละฝ่ายได้รับผลกระทบให้น้อยที่สุดก็น่าจะเป็นเรื่องที่ดี

เพราะปัญหาการละเมิดลิขสิทธิ์ออนไลน์ถือเป็นปัญหาที่สะสมมานานและทวีความรุนแรงยิ่งขึ้นตามเทคโนโลยีที่พัฒนาไปโดยไม่วันหยุดนิ่ง ยิ่งประเทศที่มีมูลค่าและจำนวนงานอันมีลิขสิทธิ์มากก็ยิ่งได้รับความเสียหายมากตามไปด้วย จึงส่งผลกระทบต่อวงการอุตสาหกรรมสื่อโดยรวมที่ว่ากันว่า ส่งผลต่อการสร้างสรรค์งาน แรงบันดาลใจ ที่จำเป็นต้องอาศัยปัจจัยกระตุ้นอย่างผลประโยชน์บ้าง เราจึงได้เห็นถึงความล้มเหลวของอุตสาหกรรมผลิตสื่อและการปรับตัวอย่างหนักเพื่อให้อยู่รอด ซึ่งร่างกฎหมาย SOPA จะทำให้เจ้าของลิขสิทธิ์ทางปัญญา เช่น ค่ายเพลง ค่ายหนังสือ สามารถฟ้องร้องต่อ การละเมิดลิขสิทธิ์ของตนได้ ซึ่งร่างรัฐบัญญัติดังกล่าวจะให้อำนาจแก่ฝ่ายการสูงสุดในการจัดการกับเว็บไซต์ที่เป็นตัวกลางต่างๆ ในการละเมิดลิขสิทธิ์ของประเทศสหรัฐอเมริกา อย่างเด็ดขาด การที่รัฐมีความชอบธรรมเข้ามายุ่งเกี่ยวในคดีที่ปกติเป็นคดีทางแพ่งระหว่างเอกชนนี้ได้

อย่างไรก็ตาม การให้อำนาจรัฐในการปิดเว็บไซต์โดยเว็บไซต์และตัดการสนับสนุนเว็บไซต์ทั้งที่ยังไม่ได้ต่อสู้คดีในชั้นศาลด้วย ล้วนเป็นเหตุผลหลักที่กลุ่มผู้จัดทำอุตสาหกรรมอินเทอร์เน็ตรวมตัวกันต่อต้าน SOPA อย่างจริงจัง เพราะถ้าหากมองว่าการสนับสนุน SOPA เป็นความพยายามของอุตสาหกรรมสื่อเก่าอย่างภาพยนตร์ ดนตรี ไปจนถึงซอฟต์แวร์ในการพยายามยับยั้งการละเมิดลิขสิทธิ์เพื่อให้ตนสามารถดำเนินธุรกิจต่อไปได้อย่างราบรื่นแล้ว การต่อต้าน SOPA ก็คือความพยายามของอุตสาหกรรมสื่อใหม่ไม่ว่าจะเป็นเว็บโปรแกรมค้นหา (search engine) เว็บสารานุกรม เว็บเครือข่ายสังคม เว็บฟังเพลงออนไลน์ ฯลฯ ในการพยายามจะดำเนินธุรกิจของตนไปให้ได้อย่างราบรื่น ซึ่งภายหลังจากการต่อต้านร่างกฎหมาย SOPA ก็อาจจะเห็นจุดเปลี่ยนผ่านที่สำคัญ ที่ทำให้อนาคตของกฎหมายเกี่ยวกับลิขสิทธิ์มีการพัฒนาและได้รับความสนใจจากทุกภาคส่วนมากขึ้นกว่าเดิม อันจะส่งผลดีต่อเศรษฐกิจและการทรัพย์สินทางปัญญาต่อไป

กระนั้นในอนาคตอันใกล้นี้ ผู้วิจัยได้ทราบว่าประเทศไทยจะมีการปรับปรุงกฎหมายเกี่ยวกับการละเมิดลิขสิทธิ์ออนไลน์ออกมาบังคับใช้ใหม่ ที่อาจมีบทบัญญัติที่เกี่ยวกับการละเมิดลิขสิทธิ์ออนไลน์ ซึ่งจะเป็นอย่างไรก็เป็นเรื่องที่น่าสนใจที่จะศึกษาต่อไป แต่ในขั้นนี้ผู้วิจัยมีความเห็นที่ขอจะเสนอว่า

การพัฒนามาตรฐานในการป้องกันและหยุดยั้งการละเมิดลิขสิทธิ์ในแบบออนไลน์นั้น จำเป็นที่จะต้องมีความร่วมซึ่งกันและกัน ทั้งภาครัฐและภาคเอกชนโดยควรที่จะให้ภาครัฐเป็นผู้นำ และมีภาคเอกชนคอยสนับสนุน ดังต่อไปนี้

1. มาตรการทางภาครัฐ เริ่มจากบัญญัติกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการละเมิดลิขสิทธิ์ในแบบออนไลน์ หรือปรับปรุงพัฒนากฎหมายเดิมให้สอดคล้องกับกฎหมายของนานาประเทศ เช่น พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ให้มีมาตรการทางกฎหมายเกี่ยวกับการป้องกันละเมิดลิขสิทธิ์ออนไลน์ และควรจัดตั้งองค์กรอิสระหรือให้อำนาจเพิ่มเติมแก่องค์กรที่มีอยู่แล้วหรืออาจมีหน้าที่เกี่ยวกับการดูแลเกี่ยวกับลิขสิทธิ์และควรสนับสนุนให้ทางภาคเอกชนเช่นกัน ทั้งด้านการพัฒนาเทคโนโลยีอันเป็นเครื่องมือสำคัญในการดูแลป้องกันการละเมิดลิขสิทธิ์ออนไลน์ และทางด้านระเบียบกฎหมายที่ควรที่จะพัฒนาให้รวดเร็วและสะดวกในการช่วยเหลือภาคเอกชนในการรักษาลิขสิทธิ์ในงานอันมีลิขสิทธิ์ของตนเองด้วย

2. มาตรการทางภาคเอกชน ควรจะเริ่มจากมีการรวมตัวกันเพื่อจัดเป็นสมาคมหรือองค์กรขึ้นมา เพื่อทำหน้าที่สอดส่องดูแลป้องกันการการละเมิดลิขสิทธิ์ในแบบออนไลน์ รวมถึงพัฒนาเทคโนโลยีเพิ่มขีดความสามารถในการตรวจสอบและแก้ไขการละเมิดลิขสิทธิ์ และให้ความรู้ความเข้าใจแก่สมาชิกเกี่ยวกับกฎหมายและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องเพื่อพัฒนาบุคลากรในด้านที่เกี่ยวข้องกับลิขสิทธิ์ ทั้งนี้ควรมีการประสานความร่วมมือกับทางภาครัฐ ไม่ว่าจะเป็นทางด้านให้ข้อมูลอันเป็นประโยชน์หรือเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ข้อมูล เนื้อหา วัตถุประสงค์และข้อดีข้อเสียเกี่ยวกับการละเมิดลิขสิทธิ์ในแบบออนไลน์ให้แพร่หลาย รวมถึงอำนวยความสะดวกแก่ลูกค้าหรือผู้ใช้บริการให้สามารถตรวจสอบและเข้าถึงข้อมูล ความรู้ ได้อย่างสะดวก พร้อมทั้งเปิดช่องทางให้สามารถขอคำแนะนำและคำปรึกษาเบื้องต้นตามขีดความสามารถขององค์กรที่มี

สุดท้ายสิ่งที่สำคัญที่สุด คือ การปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ที่รัฐกำหนดขึ้น และร่วมมือกับภาครัฐในการพัฒนากฎหมายให้มีความทันสมัย เพื่อความสอดคล้องกับเทคโนโลยีที่เจริญก้าวหน้ายิ่งขึ้นในปัจจุบันอย่างไม่หยุดยั้ง รวมทั้งให้ข้อมูลเกี่ยวกับรูปแบบและวิธีการละเมิดลิขสิทธิ์ในแบบออนไลน์ใหม่ๆ การทุจริตต่างๆ ซึ่งผลที่จะตามมาก็คือเสถียรภาพทางกฎหมายและความมั่นคงในการทำการค้าทั้งในประเทศและต่างประเทศของเอกชนอย่างแน่นอน อันจะส่งผลดีต่อประเทศชาติสืบไป

บรรณานุกรม

- กรุงเทพธุรกิจ. (17 มีนาคม 2557). **ธุรกิจ : Global Corporate**. สืบค้นเมื่อ 20 พฤษภาคม 2555, จาก <http://www.bangkokbiznews.com/home/detail/business/global/20120120/431009/สหรัฐสั่งปิดเมกะฮับไหลดลละเมิดลิขสิทธิ์.html>
- จักรกฤษณ์ ควรพจน์ และ นันทน อินทนนท์. (2550). **ลิขสิทธิ์ยุคเทคโนโลยีดิจิทัลทอลมาตรการทางเทคโนโลยีและทางเลือกสำหรับประเทศไทย**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- จุมพล ภิบุญสินวัฒน์. (2551). **อะไรเอ่ย (?) ...ลิขสิทธิ์**. กรุงเทพฯ : สุสานการพิมพ์.
- นิวัฒน์ เพิ่มลาภ. (ม.ป.ป.). LW 425 **กฎหมายทรัพย์สินทางปัญญา**. สืบค้นเมื่อ 17 เมษายน 2555, จาก <http://www.lawyerthai.com/articles/it/043.php>.
- เนติธร รัตนสุชานันท์. (2549). “ปัญหากฎหมายลิขสิทธิ์ในการประกอบธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์.” สถาบันวัฒนธรรมและศิลปะมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.” **วิทยานิพนธ์ นิติศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีปทุม**.
- ประวิทย์ มังคละธนะกุล. (2555). **ปัญหาการละเมิดซอฟต์แวร์ในประเทศไทย**. สืบค้นเมื่อ 2 พฤษภาคม 2555, จาก http://www.ipat.or.th/index.php?option=com_content&view=category&id=47&Itemid=15.
- พรเพชร วิชิตชลชัย. (2550). **เอกสารคำอธิบายพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ประกอบการฝึกอบรมของสถาบันพัฒนาข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม ที่ 772/2550**. (ม.ป.ท.: ม.ป.พ.) .
- ไมตรี สุเทพากุล. (ม.ป.ป.). **สรุปกฎหมายลิขสิทธิ์**. สืบค้นเมื่อ 23 พฤษภาคม 2555, จาก <http://www.siamjurist.com/forums/1595.html>.
- CBCNEWS. (n.d.). **Supreme Court ruling scraps royalty for music downloads**. Retrieved July 24, 2012, from <http://www.cbc.ca/news/politics/story/2012/07/12/pol-supreme-court-copyright-rulings.html>.
- House Judiciary Committee. (n.d.). **H.R. 3261, STOP ONLINE PIRACY ACT**. Retrieved April 26, 2012, from http://judiciary.house.gov/issues/issues_Rogue_Websites.html.
- Net-coalition. (n.d.). **Stop SOPA/PIPA**. Retrieved April 18, 2012, from http://www.net-coalition.com/wp-content/uploads/2011/12/Opposition_Dec16.pdf.
- Politico. (n.d.). **Shootout at the digital corral**. Retrieved April 16, 2012, from <http://www.politico.com/news/stories/1111/68448.html>.

U.S. Copyrights Office. (1998). **The Digital Millennium Copyright Act of 1998: U.S. Copyright Office Summary**. Retrieved May 1, 2012, from <http://www.copyright.gov/legislation/dmca.pdf>.